

Uitwassen van de mensheid in een dystopische arena

THEATER

BOTANICAL WASTELAND

Door Theater Rotterdam, Boogaerdt/

Vanderschoot, Touki Delphine

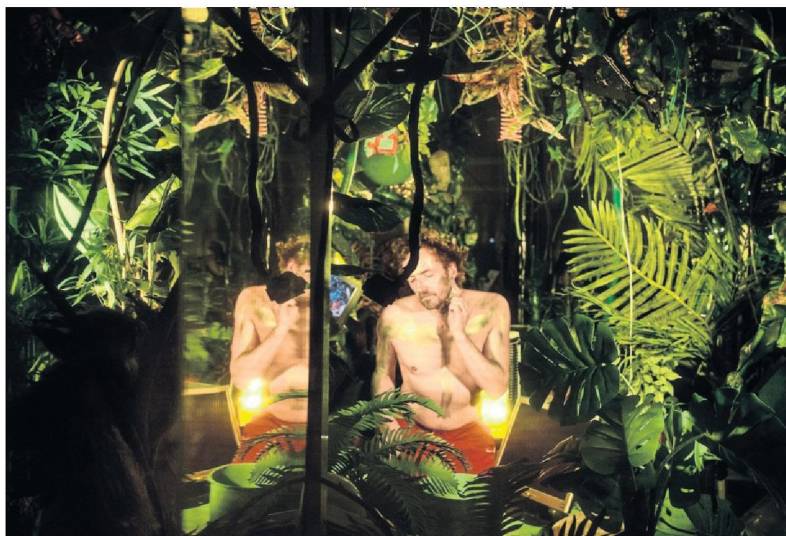
Gezien 19 mei, Operadagen Rotterdam

Te zien t/m 24 mei, aldaar, 14-24 juni Oerol (Terschelling)

Het publiek neemt plaats rondom een groot terrarium. Het lijkt een goed geconserveerde paradijselijke tuin, maar schijnt bedriegt: restafval rukt op tussen het groen. Tussen het rondslingerend plastic krioelen vreemde creaturen, uitwassen van de mensheid. Tot deze dystopische arena zijn we veroordeeld.

Botanical Wasteland, de nieuwe performance-installatie van het duo Boogaerdt/Vanderschoot, is een hallucinante trip op een verontrustend, eclectisch geluidsdecor van Touki Delphine. Na een blik in de tuin bij wijze van proloog, zakken er aan alle vier de zijden videoschermen naar beneden. Het grootste deel van de voorstelling kijken we naar een live opgenomen videoclip van wat er achter die schermen plaatsvindt.

We zien hoe de creaturen zich een weg door planten en plastic banen, op zoek naar verlossing of genade. Het beeld is vertroebeld, de kleuren kloppen niet en vormen zijn veranderlijk. Taal wordt onmaskerd als een willekeurige opeenvolging van

→ **Het lijkt een paradijselijke tuin, maar tussen het groen krioelen restafval en vreemde creaturen.**

FOTO MARK DAVID

woorden, een manier van communiceren die ook vergankelijk is.

Het is een verstikkend universum – mede door de naar beneden gezakte schermen die de broeikas volledig afsluiten – waarin de mens, terwijl de seizoenen voorbijtrekken, het uiteindelijk verliest van zijn omgeving. Door de natuurdocumentaire-achtige voice-over presenteren de makers deze dystopie als een onomkeerbaar feit.

Als uiteindelijk de schermen weer omhooggaan is de mensheid verdwenen. Ook het gefluit van vogels en het geritsel van bladeren heeft het afgelegd tegen pompende, pulserende, krakende en piepende geluiden van door de mens vervaardigde machines.

De boodschap is duidelijk. Iets te duidelijk. Het concept is tot de uiterste consequentie doorgevoerd. Alles klopt en wordt op een originele, maar evidente manier gecommuniceerd. Daardoor is de kijkervaring niet zo verontrustend als de makers voor ogen lijken te hebben gehad.

Sander Janssens

